

Fotomontatge:

El **fotomontaje** es el procés (i resultat) de fer una il·lustració composta d'unes altres, es tracta de una espècie de collage. Aquesta composició es pot realitzar-se mitjançant retalls d'unes altres il·lustracions ajuntant un cert nombre d'elles. En algunes ocasions el compost d'il·lustracions es fotografiada fins que la imatge final es una simple fotografia. El fotògraf anglès Henry Peach Robinson (1830–1901) es acreditat com el primer en realitzar aquesta tècnica del fotomontaje, ho va fer al poc de començar la seva carrera a 1857.

Erwin Olaf:

Erwin Olaf (*Erwin Olaf Springveld*) (nascut el 1959 Hilversum, Països Baixos) és un fotògraf.

Olaf és més famós pels seus comercials i de treball personal. Ell s'ha encarregat de fotografiar les campanyes de publicitat per les grans empreses internacionals, com Levi's, Microsoft i Nokia. ^[Edita] Alguns dels seus més famoses sèries fotogràfiques inclourà "dol", "Rain", i "Sang Real". Mai a un tímid fora de la controvèrsia, el treball de la OLAF és sovint atrevida i provocadora. Humor però, una de les seves primeres fotografies que una vegada va ser expulsat d'un espectacle sobre la base de no contenir nus.

La seva obra ha rebut molts premis i ha celebrat exposicions a tot el món. Olaf estudiar periodisme a l'Escola de Periodisme de Utrecht.

David LaChapelle:

David LaChapelle va néixer a Fairfield, Connecticut, el 11 de març de 1969. el seu primer apropament a la fotografia va ser quan tenia 6 anys d'edat, durant unes vacances familiars a Puerto Rico. Allà va utilitzar la camera per retratar a la seva mare, Helga LaChapelle, qui vestia un bikini i bevia champan a un balcó. Va quedar obsessionat amb la fotografia.

LaChapelle va ingressar en la lliga d'estudiants d'art a l'escola d'arts visuals. En aquesta època, va ser ell mateix el que es va presentar davant de l'artista multimedia Andy Warhol en un concert de rock. Andy li va oferir el seu primer treball com a fotògraf a la revista Interview.

Les descabellades imatges de David LaChapelle, han aparegut en les pàgines i portades de les revistes *Vogue*, *Rolling Stone*, *i-D*, *Vibe*, *Interview*, *The Face* i *GQ*.....

La seva incondicional dedicació a la originalitat es llegenda dins del món de la moda, el cinema i la publicitat. LaChapelle ha participat a campanyes publicitàries per una varietat de clients que inclouen: *L'Oreal, Iceberg, MTV, Ecko, Diesel Jeans, Sirius, Ford, Sky Vodka* i la campanya *Got Milk?*.

David ha fotografiat numerades portades de discs per artistes de la talla de Macy Gray, Moby, No Doubt, Whitney Houston, Elton John, Christina Aguilera i Madonna.

El seu existos primer llibre, *LaChapelle Land*, va ser publicat al 1996 però l'editorial *Collaway*, traient dins de el seu extravagant emboltori, una explosiva col·lecció de retrats de celebritats i models, incloent a Madonna, Leonardo DiCaprio, Pamela Anderson, Uma Thurman, Marilyn Manson, Mark Wahlberg, Drew Barrymore i Elton John. El successor d'aquest debut fou el llibre *Hotel LaChapelle*, també editat per *Collaway* al 1999, on s'exhibeixen imatges fresques amb inoblidables colors. LaChapelle continua logrant fotografies que confronten els nostres gustos visuals, donant una nova mirada al paisatge actual.

Una de les seves més recurrents muses és Amanda Lepore, amb qui ha creat imatges en les que es nota un peculiar sentit de l'humor, incloent nus.

Les seves fotografies han estat exhibides a les galeries Staley-Wise and Toni Shafrazi Galleries a Nova York i Fahey-Klein a Califòrnia, així com en Art Trend a Àustria, Camerawork a Alemanya, Sozzani and Palazzo delle Esposizioni a Itàlia, en el Barbican Museum a Londres i més recentment al malbé a l'Argentina

Pensar la fotografia com una acció purament instintiva és possible gràcies al fotògraf David LaChapelle. Aquest famós fotògraf nord-americà fa de les seves creacions artístiques un canal de transmissió que excita les emocions. En les seves obres d'art podem recordar el que ens constitueix com a humans; éssers viscerals, passionals, excepcionals. I l'art, recordant a Borges, "ha de ser aquest mirall que ens revela la nostra pròpia cara".

Sumat a la fotografia, LaChapelle dirigeix vídeos musicals per selectes artistes, com ara Jennifer Lopez, Britney Spears, Avril Lavigne, No Doubt, Whitney Houston, Moby, Macy Gray, Blink 182, Elton John, Christina Aguilera ("Dirrty") i The Vines. Es va plantejar que dirigeix el videoclip de "Sorry" de Madonna, però ho va plantejar amb un toc de sordidez semblant a "Dirrty", i Madonna finalment va triar a un altre director que donés un toc més optimista.

La seva inoblidable vídeo per la cançó Natural Blues de Moby, va tenir una gran presència dins de la indústria dels vídeos musicals durant l'any 2000, al mostrar a Moby com un ancià ja Christina Ricci com un àngel. Aquesta obra va ser guardonada com a "Millor Vídeo de l'Any" en els MTV Europe Music Awards, gràcies al vot popular de més de 7 milions de televidents. Sent només el tercer vídeo a càrrec de David LaChapelle, va ser nominat també en els MTV Video Music Award en la categoria "Millor Vídeo Masculí" i per "Millor Vídeo Visionari" en els VH-1/Vogue Fashion Awards.

David també s'ha exercit com a director de l'espectacle que el seu amic, el cantant britànic Elton John, va presentar en viu a Las Vegas, anomenat The Red Piano.

També ha estat contractat per grans marques per dirigir els seus comercials, com la marca de roba H & M, en aquest spot es mostrava una fresca versió de la clàssica història de Shakespeare, Romeu i Julieta.

El primer film dirigit per David LaChapelle, Rize, tractava sobre la dansa estil "krumping" que envaïa la ciutat de Los Angeles i va ser estrenat al Sundance Film Festival el 2005.

David Hockney

David Hockney, és un artista anglès, que viu a Los Angeles, Califòrnia.

És un important contribuent de l'art pop anglès dels anys 1960. És considerat un dels artistes més influents del s. XX.

La Guazi néixer a Bradford. Va estudiar a la Bradford Grammar School, en el Bradford College of Art i al Royal College of Art a Londres on va conèixer Roland B. Kitaj. Mentre encara estava al Royal College of Art Hockney va ser presentat en l'exposició Young Contemporaries al costat de Peter Blake que anunciava l'arribada del British art pop. Es vincula amb l'art pop, però els seus primers treballs també mostren elements expressionistes, no molt diferents de certs treballs de Francis Bacon.

A vegades, com en *We Two Boys Together Clinging* (1961), titulat després del poema de Walt Whitman, aquests treballs fan referència a la seva homosexualitat. Des de l'any 1963 Hockney va estar representat pel influent tractant d'art John Kasmin. El 1963 Hockney visita New York i estableix contacte amb Andy Warhol. Més tard, una visita a Califòrnia, on s'estableix, va inspirar Hockney a fer una sèrie de pintures a l'oli de piscines a Los Angeles. Aquests treballs estan executats amb un estil més realista i usen colors vibrants. El també va fer gravats, retrats d'amics, i dissenys d'escenaris per al Royal Court Theater, Glyndebourne, La Scala y la Metropolitan Opera a Nova York.

El 1961 va visitar New York per primera vegada, establint relació amb Andy Warhol. Dóna classes en el Maidstone College of Art el 1962. El 1963 viatja a Egipte i a Los Angeles, on coneix a Henry Geldzahler ja Dennis Hopper. En aquesta època realitza el seu primer quadre sobre dutxes (showers). Entre 1963 i 1964 dóna classes a la Universitat de Iowa. El 1964 es va traslladar a viure a Los Angeles, on pinta el seu primer llibre de piscines (swimming-pool) i realitza les seves primeres polaroids. L'any 1967 viatja a Itàlia i a França i en 1968 a Alemanya i Irlanda. El 1970 es realitza una retrospectiva de la seva obra a Londres, que posteriorment es mostra a Hannover i Rotterdam.

Entre 1973 i 1975 va viure a París. Una exposició de les seves obres es va dur a terme en aquesta ciutat en 1974 en el Musée des Arts Décoratifs. El 1975 va dissenyar els decorats per a l'òpera d'Igor Stravinsky "The Rake's Progress". El 1976 torna a Los Angeles i treballa intensament amb fotografies. El 1978 dissenya els decorats per l'òpera "La flauta màgica" de Mozart, obra representada al Glyndebourner Festival, i el 1980 desenvolupa un programa per a la Metropolitan Opera amb obres de Satie, Poulenc, Ravel, i Stravinsky. El 1981 viatja a Xina, viatge del que escriu un diari (Xina Agenda), publicat posteriorment per l'editorial Americana Thames and Hudson. Ha realitzat cobertes per les revistes Vogue el 1984 i 1985.

El 2001 va publicar un estudi "El Coneixement Secret", obra polèmica en la qual postulava la teoria que els pintors clàssics feien ús de diversos sistemes òptics (cambra fosca, epidiascopos) a l'hora de traslladar al llenç les imatges, i que aquest ús, generalitzat a la Pintura des de l'any 1430 aproximadament havia estat mantingut més o menys en secret per part dels propis pintors i altres persones vinculades a la tasca artística.